

FIȘĂ DE LUCRU

Receptarea textului nonliterar

Citește următorul fragment:

„În dimineața următoare, eu, mama și Hae Soon am pornit într-o călătorie lungă și tensionată cu autobuzul de la Shenyang spre Qingdao. Erau cam 1.200 de kilometri pe șosea, iar oricând în autobuz puteau urca polițiști chinezi care să verifice actele pasagerilor. Dar am avut noroc și am ajuns în oraș după două zile fără să ne controleze nimeni. Qingdao este un port imens și modern, aflat pe celălalt țărm al mării Galbene, în dreptul Coreei de Sud. De acolo călătorii cu pașaport puteau ajunge cu avionul pe aeroportul Incheon din Seul în numai o oră și ceva.

Dar fugarii nord-coreeni trebuie să urmeze o rută mult mai întortocheată către libertate. În autogara din Qingdao ne aștepta o nord-coreeancă între două vârste care ne-a dus într-un bloc dintr-un cartier oarecare. Acolo ne-a lăsat la unul dintre cele cel puțin două adăposturi administrate în oraș de o misiune protestantă clandestină. Era prima oprire de pe un traseu subteran, unde fugarii nord-coreeni învățau despre Biblie cât așteptau să apară ocazia de a fugi prin Mongolia. Misiunea era condusă de un pastor sud-coreean, ajutat de femeia de etnie coreeană și de un chinez Han creștin care organiza și servea drept călăuză în periculoasele incursiuni spre granița cu Mongolia. (...)

Grupul nostru plănuia să treacă granița în Mongolia noaptea, pe jos, în una dintre cele mai reci perioade ale anului, când temperaturile în acea zonă a Deșertului Gobi pot scădea până la -33 de grade Celsius. Teoretic, iarna era mai puțin riscant să treci granița pentru că patrulele chineze de frontieră erau mai rare și nu se așteptau să riște cineva să moară înghețat în timpul unei incursiuni atât de periculoase. Dar tot puteam fi arestați înainte să ajungem la graniță. Iar dacă se întâmpla, eu și mama hotărâserăm să nu ne lăsăm prinse. Mama dosise o cantitate mare de somnifere – din acelea pe care le folosise și bunica mea ca să se sinucidă. Eu am ascuns o lamă în cordonul paltonului de tweed, ca să-mi tai gâtul cu ea înainte de a fi trimisă înapoi în Coreea de Nord. (...)

A durat patru zile lungi ca să ajungem la graniță. Grupul nostru de fugari călătorea cu trenul și cu autobuzul, însoțiți de chinezul Han care lucra la misiune. Acesta era de statură normală și părea să aibă vreo 40 și ceva de ani. Arăta ca mai toți chinezii de rând, ceea ce îl ajuta să nu atragă atenția atunci când scotea din țară fugari fără acte. Nu știa nicio boabă de coreeană, iar eu vorbeam cel mai bine mandarina din tot grupul nostru, așa că a trebuit să traduc ce ne-a spus să facem dacă ne oprea poliția. - Dacă vreunul dintre voi este prins, vă rog, nu îi dați de gol și pe ceilalți, a zis el. Spuneți-le polițiștilor că nu vă însoțea nimeni și salvați-ne pe noi, ceilalți. Evident, eram toți tensionați când am urcat în tren, la Qingdao. Am mers toată ziua, prefăcându-ne că dormim, ca să nu vorbească nimeni cu noi. La Beijing, am luat un autobuz și am pornit pe un drum șerpuit, prin munții în care niște împărați chinezi de demult construiseră un lanț sinuos de ziduri uriașe de piatră ca să nu lase să pătrundă în țară armatele triburilor din stepa aflată la nord. Peisajul a început să devină mai plan și mai pustiu când am intrat pe o șosea cu două benzi, în marele deșert al Mongoliei Interioare. Călătoream fără alte bagaje în afară de niște rucsăcele în care aveam sticlele cu apă, niște gustări și câteva obiecte personale, pe care le țineam stresați în poală în timp ce ne uitam pe geam după baraje rutiere și puncte de control. Din fericire, nu am dat peste așa ceva. Lunga noastră călătorie cu autobuzul s-a sfârșit la Erlian, un orașel prăfuit de frontieră din inima imensului deșert Gobi.”

(Yeonmi Park, *Drumul către libertate. Autobiografia unei refugiate din Coreea de Nord*)

Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la text:

1. Explică sensul secvenței le țineam stresați în poală din text.

.....
.....

2. Indică atitudinea naratorului cu privire la personajele din text.

.....
.....
.....

3. Prezintă relația dintre nord-coreeni și chinezi, așa cum reiese aceasta din fragmentul dat

.....
.....
.....

4. Numește o trăsătură care probează caracterul de scriere nonficțională a fragmentului citat.

.....
.....
.....

5. Precizează numele a două personaje din textul dat și numește starea sufletească a fiecăruia.

.....
.....
.....

6. Explică, printr-un enunț, relația dintre subiectul relatat și domeniul geografiei/ istoriei.

.....
.....
.....

Receptarea textului literar

Citește cu atenție următorul fragment :

„În sfârșit, ca să nu-mi uit vorba, toată noaptea cea dinainte de plecare, până s-au revărsat zorile, m-am frământat cu gândul, fel și chip, cum aș putea îndupleca pe mama să mă dea mai bine la mănăstire; și tocmai când eram hotărât a spune mamei acestea, iaca și soarele răsare, vestind o zi frumoasă, și Luca Moșneagu, însurățul de-al doilea, a cărui tânără nevastă avusese grijă să-l trezească la timp și să-l pregătească de pornire... se și aude strigând afară: „Gata sunteți? Haidem! că eu vă aștept cu caii înhămați“. Mama atunci mă și ia repede-repede la pornit, fără să am când îi spune de călugărie. Și, scurtă vorbă, ne adunăm, cu rudele lui Zaharia, cu ale mele, în ogradă la moș Luca, sărutăm noi mâna părinților, luându-ne rămas bun cu ochii înecați în lacrimi și, după ce ne suim în căruță, supărați și plânși, ca vai de noi, Luca Moșneagu, harabagiul nostru, dă bici cailor, zicând nevestei sale, care închidea poarta după noi: „Olimbiadă, ia sama bine de borta ceea!“ Căci niște porci, spărgând gardul într-un loc, se înnădise în grădina lui la păpușoi.

Era dimineață, în ziua de Tăierea capului lui Ioan Botezătorul, când ieșeam din Humulești, și fețele și flăcăii, gătiți frumos, ca în zi de sărbătoare, foiau prin sat în toate părțile, cu bucuria zugrăvită pe fețe! Numai eu cu Zaharia, ghemuiți în căruța lui moș Luca, ne duceam surgun, dracului pomană, că mai bine n-oi putea zice.

— Rogu-te, mână mai tare, moș Luca, zic eu, să nu se mai uite satul ca la urs la noi!

Luca Moșneagu, însă, mâna cum știa el, căci smârtoagele lui de cai erau vlăguiți din cale-afară, și slabi, și ogârjiți ca niște mâți de cei leșinați, nu zmei, cum zicea mama, care nu știa cum să mă urnească mai degrabă din casă.

— Fire-ar afurisit să fie cine a mai desființat și catihețiile cele, tocmai acum în vremea noastră! zise Zaharia lui Gâțlan, plin de năduh, după ce-am ieșit la drum, afară. Când să-ți petreci și tu tinerețea, apucă-te de cărturărie; parcă are omul zece vieți! Tot umblând noi din școală în școală, mai mult, ia, așa „de frunza frâsinelului“, mâine, poimâine avem să ne trezim niște babalâci gubavi și oftigoși numai buni de făcut popi, ieșiți din Socola.

— Ce zici dumneata, moș Luca, despre unele ca aceste?

— Ce să zic, dascăle Zaharia; știm noi cum vi-s formele? Eu trebuie să vă duc la locul hotărât, și, de-aici încolo, cum va sluji capul. Hi, căluții tatei, să ne întoarcem cât mai degrabă acasă!

Cum auzeam noi pe moș Luca pomenind cu drag de casă și când mai vedeam cum rămân satele și locurile frumoase în urmă, și tot altele necunoscute se înfățișază înaintea-ne, supărarea noastră creștea la culme! Pentru fiecare fântână, pârau, vâlcică, dumbravă și alte locuri drăgălașe ce lăsam în urmă-ne sco-team câte-un suspin adânc din piepturile noastre! Și, după mintea ce-o aveam, ne-am fi întors înapoi chiar atunci, de nu eram dați în seama lui moș Luca, de care ne rușinam ca și de părinții noștri.

După un scurt popas, făcut la podul de la Timișești, de pe Moldova, pornim înainte spre Moțca și suim încet-încet codrul Pășcanilor. Apoi, din vârful acestui codru, mai aruncăm, nemernicii de noi, câte-o căutătură jalnică spre munții Neamțului: uriașii munți, cu vârfurile ascunse în nouri, de unde purced izvoarele și se revarsă pâraiele cu răpejune, șopotind tainic, în mersul lor neîncetat, și ducând, poate, cu sine multe-multe patimi și ahturi omenești, să le înece-n Dunărea măreață!”

(Ion Creangă, *Amintiri din copilărie*)

Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe cu privire la text:

1. Transcrie din text cinci regionalisme.

.....

2. Numește două motive literare prezente în text.

.....

3. Identifică, în text, două perechi de termeni aflați în raport de antonimie.

.....

4. Comentează, în 30 -50 de cuvinte, titlul scrierii din care a fost preluat fragmentul, valorificând și informațiile desprinse în urma lecturării atente a textului citat.

.....

5. Explică, în aproximativ 30 de cuvinte, două funcții ale descrierii, așa cum se conturează acestea în fragmentul citat.

.....

6. Valorificând propriile experiențe de viață, numește două destinații turistice care crezi că ar putea stimula interesul pentru a citi cărți despre aventură și călătorie. Motivează-ți opinia.

.....

.....

.....

.....

.....

Producerea de text pornind de la fragmentele suport

Realizează, în 100-150 de cuvinte, rezumatul fragmentului literar de mai sus și formulează o observație personală legată conținutul fragmentului de mai sus.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....